

25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{1}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{1}{2}$ ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{1}{2}$

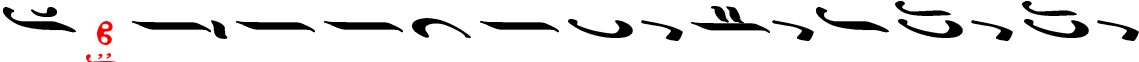
Καὶ ψάλλονται τὰ Ἀπολυτίκια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον και της των ανθρωπων σωτηρίας η προκηρυ-

 ξις εν ναω τῆς Θεοῦ τρανώσῃ Παρθένος δεικνυ-

 ται και τον Χριστον τοις πασι προκαταγγελεται

 αυτη και ημεις μεγαλοφώνως βοησωμεν και

 ρε της οικουμιας τῆς Κτιστῆς εκπληρωσις

Δόξα. Τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̄ β̄ Κε ρ

Την πανευφημον νυμφην Χριστῦ μνησωμεν

 Αἰκατερίναν την θειαν και πολίσχον Σι-

 να την βοηθειαν ημων και αντιληψιν ο-

 τιεφημωσε λαμπρως τῆς κομψῶτων ἀσεβῶν τῶ Πνευ-

 ματος τημαχαιρα και νυνως Μαρτυς στεφθειει

 σα αιτειται παασι το μεγαελεεος

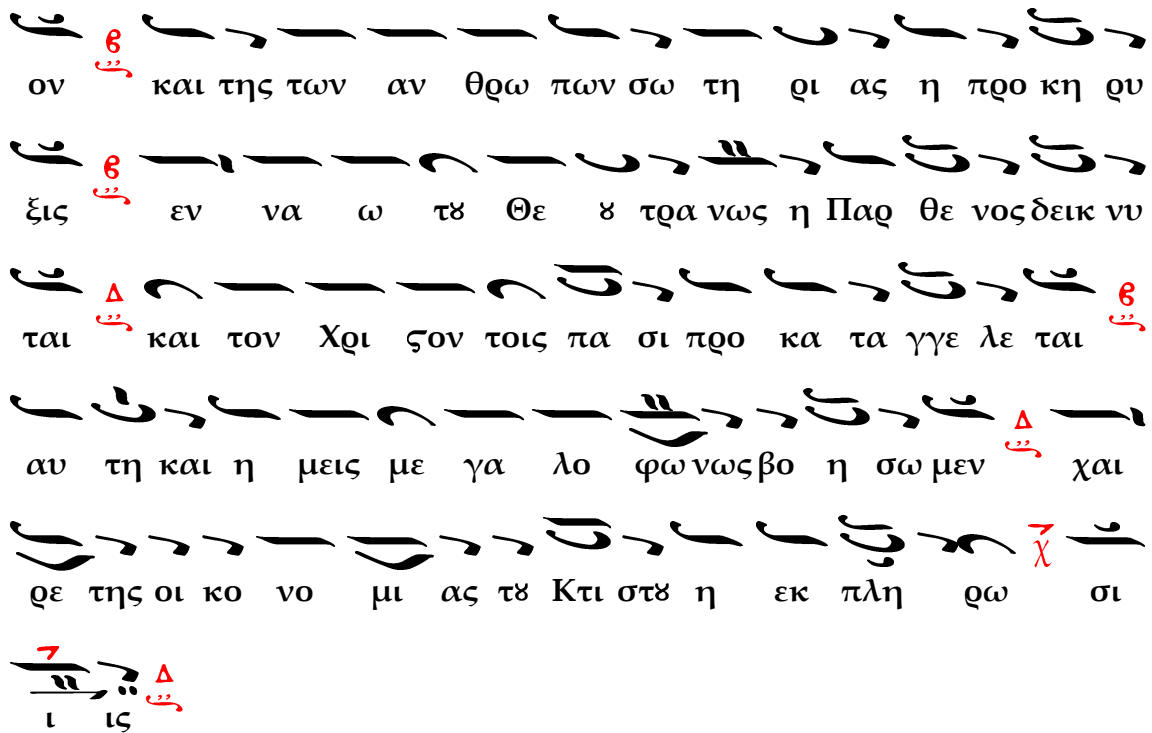
Και νυν.

Και πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σημερον της ευδοκίας Θεοῦ το προοιμι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μολοῦσα εὐθαρσῶς, πρὸς ἀγῶνας τρισμάκαρ, ἀνδρείως τὸν Χριστόν, ὠμολόγησας Μάρτυς, καὶ τύραννον ἤλεγξας, δυσσεβῆ καὶ παράφρονα, καὶ κατήσχυνας, ῥητορευόντων τὰ στίφη, καὶ ἀνέδραμες, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις· διό σε δοξάζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, ἱερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν ηὐλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ παρθένος καὶ σεμνή, Αἰκατερίνα ἡ σοφὴ, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ, ἐπιρῶσθεῖσα ἀληθῶς, ἀγαλλομένη εἰσέρχεται ἐν σταδίῳ· καὶ τύραννον ὠμόν, καταβαλοῦσα στερῶς, καὶ πᾶσαν τὴν πληθύν, τῶν δυσσεβούντων ἐχθρῶν, μετ' εὐφροσύνης ἔψαλλεν, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Χριστέ μου δόξα, Σωτήρ καὶ ῥύστα, σὺ οὖν δέξαι τὸ πνεῦμά μου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως Ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὠφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀλεξανδρέων ἡ λαμπρὰ καὶ θεία πόλις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου σεμνὴ πανηγυρίζει, καὶ γεραίρει τοὺς ἄθλους σου Αἰκατερίνα, οὓς ἔτλης γενναιοφρόνως ὑπὲρ Χριστοῦ· καὶ μέγα βρενθυομένη σοὶ ἐκβοᾷ· ὦ παρθένε πολυάθλε, εἰς οὐρανίους σκηνάς, συνοῦσα νῦν τῷ Κτίστῃ σου, χαῖρε Μάρτυς πανθαύμαστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυΐδ ὁ Ὑμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε, Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς· καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ ναῶ· ἦν καὶ βλέπων εὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^χ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ8 ^ε ^χ
Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ^{Β8} ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι

ι ι ς ς ^εως ^{Πα}χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος ^Μγαρ ^ππυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βε}ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε

^{Βε}**Δ** ^χο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε

^{Βε}**Α** γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βε}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^ε

^{Βε}**Κ** ^χαι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^ε

^{Βε}**Α** γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^Δτα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α ^{Πα}αρ ^εδε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α ^{Δι}α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Βε}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Η αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τδ

Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον

Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ

Η αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ

τδ

Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α

αυ τδ και η δυ να μις αυ τδ εν ταις νε φε

λαις

Η αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α

γι ι οις α αυ τδ ς ς ς ς ς ς ς ς

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον ε

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

(ὄσιακόν, τῶν δέκα παρθένων, ζῆτει τοῦτο τῷ Σαββάτῳ τῆς 15' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον

τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ματθαῖον (κε' 1-13).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραί. Αἵτινες μωραί, λαβοῦσαι τὰς

λαμπάδας ἑαυτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν. Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν πᾶσαι καὶ ἐκάθειδον. Μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται, ἐξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι

ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῥυσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥῆχος Δι. -θ.

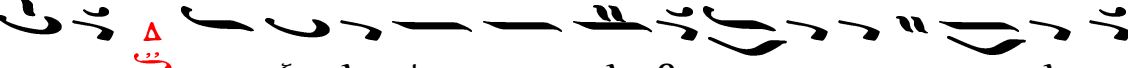

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Ταις της Α θλη φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

 των

Ἰδιόμελον. Ῥῆχος β'. Βαβύλα.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη

μα μϛ

B ι ο ον α α υ υ λον ε ε ξη η η σκη

με ε νη βη μα α Α α θε ε ε ο ον

κα α α τα α α λα α βου ου ου σα ε στης τρο

ο παι αι αι ο φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να

α σε ε ε μνη αν θη φο ρου ου ου σα του

θε ου τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα και το

θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε δυ υ με ε ε

νη δο ογ μα τυ υ ραν νου κα α α α τε μυ υ

κτη η η ρι ι ι ι σας και ρη το ο ρω ων

ε ε πα α αυ σας τας φλη να φους ρη σεις πο λυ

υ υ α α α α θε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Μετὰ τοῦτο ψάλλομεν τοὺς κανόνας
τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης.

Κανῶν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

Ῥοδὴ α΄. Ῥηχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσῳ γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανῶν δεύτερος.

Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ῥοδὴ α΄. Ῥηχος α΄. Ῥοδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῳ, τιμῶντες ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίζομεν, πνευματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ Ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται, προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἡγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· ὄν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται· Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ ναῶ, χαίρων ἀνέθετο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ βασιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα, φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·

Αἰκατερίναν τὴν παναοίδιμον ἄσμασι μέλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, αἴγλην διδούς μοι Δέσποτα, τῆς σῆς φωτοχυσίας, τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότη πάνσοφε, θείαις προστάγμασι, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, φλεγόμενη ἔδραμες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, καὶ τυράννων τὰς φρένας, Αἰκατερίνα κατέπληξας, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ ἔνδοξε, τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην, Μάρτυς ὑπεξέφυγες, ἀβρόχως ὑπερπλέουσα, τοῦ Σταυροῦ τῷ ἰστίῳ, καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Δόξα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν, Αἰκατερίνα σοφή, καὶ θεϊκὴν γνῶσιν, οὐρανόθεν ἔχουσα, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, εὐθαρσῶς

καὶ ἀνδρείως, τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας, τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν Ἄχραντε, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεοκυῆτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν πρῶτος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον, κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν δεύτερος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑορτῇ, εὐωχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰωακεῖμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν ναῷ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἢ ἄσπιλος, ἢ περιστερὰ ἢ ἀμόλυντος, ἢ θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετῆς ἐν τῷ πνεύματι, ἢ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἢ Θεόνυμφος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Θεοτόκου ἐορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ ναῷ πλησιάσωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, τὰς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἢ Τριάς ἀπαστράπτουσα, θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν σεμνὴ ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Κανὼν τῆς Ἀγίας. Ὁδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθελουσίαις σου ῥοπαῖς, ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος, τὸ ἐκούσιον Χριστοῦ μιμουμένη· καὶ νικήσασα λαμπρῶς, τὸν σκότους κοσμοκράτορα, στεφανηφόρος ὄφθης, Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν, διήλεγξας τοὺς τυράννους, ἀθεΐας ἐν βυθῷ κυλισθέντας, ῥητορεύουσα σαφῶς, θεογνωσίας δόγματα, θεία σοφία Μάρτυς, λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Δόξα.

Ἴσοθεΐαν τοῖς ὠσί, τῆς Εὐας ὁ ψιθυρίσας, ὑπὸ Κόρης ἀπαλῆς νῦν πατεῖται· τῷ γὰρ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιφραχθεῖσα ἤσχυνεν, Αἰκατερίνα Μάρτυς, ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννητορ Πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Τῆς Ἀγίας.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως ἐξ Οὐρανοῦ, διὰ στόματος Μάρτυς τοῦ Μιχαήλ, λαβοῦσα πανεύφημε, καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε, τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω, τοὺς ῥήτορας ἐπτηξας, τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ, τὴν πλάνην ἐμείωσας· ὅθεν καθορῶν σου, τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης, παρέστη ἐνισχύων σε, Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι· οἱ θησαυροὶ γὰρ σε μένουσι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀκηλίδωτος παστάς, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· ἦν Ἄγγελοι Θεοῦ, δορυφοροῦσι φαιδρῶς, καὶ πάντες οἱ πιστοί, μακαριοῦσιν αἰεὶ, καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτην, ἀκαταπαύστως μεγάλη φωνῇ· Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία, σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γεραίροντες τὴν πάνσοφον, Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ, ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, * ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα παιδιόθεν ἡ Μάρτυς, καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων κίνησιν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον, καὶ τὸν αὐτὰ ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα, αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα προσέφερε· τὰ δὲ εἶδωλα καθεῖλε, καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας, * ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἀγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου. (†305)

Στίχ. Αϊκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·

Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς· ὦ καλὰ τρία!

Εἰκάδι πέμπτη ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Βασιλίσκου τινός, τοῦνομα Κώνστου, πάνυ οὔσα ὠραία καὶ τῷ κάλλει ἀμίμητος, ὑπερμεγέθης τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῷ σώματι ἀστεία, ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα. Αὕτη, πᾶσαν παιδείαν ἑλληνικὴν καὶ ῥωμαϊκὴν ἄκρως ἐγγυμασθεῖσα, Ὀμήρου τε καὶ Βιργιλίου τοῦ Ῥωμαίων μεγίστου Ποιητοῦ, Ἀσκληπιοῦ τε καὶ Ἴπποκράτους καὶ Γαληνοῦ τῶν Ἱατρῶν, Ἀριστοτέλους τε καὶ Πλάτωνος, Φιλιστίωνός τε καὶ Εὐσεβίου τῶν Φιλοσόφων, Ἰαννῆ καὶ Ἰαμβροῆ, τῶν μεγάλων Μάγων, Διονύσου καὶ Σιβύλλης, καὶ ὄση Ῥητορικὴ ἐφευρέθη τῷ κόσμῳ, οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν λέξιν γλωσσῶν μεμαθηκυῖα, εἰς ἔκπληξιν ἔφερον, οὐ μόνον τοὺς ὁρῶντας αὐτήν, ἀλλὰ γε καὶ τοὺς ἀκούοντας περὶ τῆς φήμης καὶ σοφίας καὶ παιδείας αὐτῆς. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μαξεντίου πολλῶν βασάνων πείραν λαβοῦσα, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον δέχεται, παρὰ τοῦ Ἀθλοθέτου Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πεντήκοντα Ῥήτορες, οἱ διὰ τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, πυρὶ τελειοῦνται. (†305)

Στίχ. Αἰ πρὸς πλάνην Ῥήτορσιν ἀνδράσι στάσεις,

Εἰς πῦρ θανοῦσι, τῶν στεφάνων εὐρέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Βασίλισσα, ἡ γαμετὴ Μαξεντίου, ξίφει τελειοῦται. (†305)

Στίχ. Τμηθεῖσα θνητοῦ σύζυγος βασιλέως,

Ἄφθαρτον εὔρε νυμφῶνα Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Πορφύριος, ὁ στρατηλάτης, σὺν τοῖς διακοσίοις στρατιώταις, ξίφει τελειοῦνται. (†305)

Στίχ. Σὺν τῷ στρατῷ σου, Πορφύριε, πρὸς ξίφος,

Πρόθυμος ἦκεις, οἷά περ Στρατηλάτης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου. (†259)

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσῃ, Μερκούριε, τῷ ξίφει,

Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἑξακόσιοι ἑβδομήκοντα μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τέμνουσιν ἀνδρῶν εἰκάδας τριπλῶς δέκα,

Μεθ' ὧν καὶ ἄλλους ἀνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἡσυχαστοῦ. (~†429)

Στίχ. Ἡσύχως βίου τὸ πέλαγος ἀνύσας,

Πρὸς ἡσύχιον, Πέτρε, λιμένα φθάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν. (†916)

Στίχ. Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς ἀληθοῦς ἀμπέλου,

Ἔσταξε νέκταρ θεογνωσίης κτίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωυσέως, ζηλωτοῦ ἱεροκήρυκος καὶ μαχητοῦ ἐναντίον τῆς αἰρέσεως τοῦ Νοβατιανισμοῦ, μαρτηρήσαντος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Δεκίου. (†251)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Ἰουκούνης (Jucunda), πνευματικῆς θυγατρὸς τοῦ ἁγίου Προσπέρου ἐπισκόπου Ῥηγίου (Reggio) ἐν Αἰμιλία τῆς Ἰταλίας. (†466)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλάνου (Alanus), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τῆς μονῆς ἐν Λαβαούρω (Lavaur) εἰς Γασκονίαν Γαλλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἴμμας (Imma), ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Καρλβούργῳ (Karlburg) τῆς Γερμανίας. (~†752)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βερνόλδου (Bernold), ἱερομονάχου τοῦ ἀββαείου Ὀκτωβέρης (Ottobeuren) ἐν Βαυαρίᾳ. (~†1050)

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ᾠ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χ ρι ς ο ς γ ε ν ν α τ α ι δ ο ξ α σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε ξ ὀ ρ α
ν ω ν α π α ν τ η σ α τ ε Χ ρι ς ο ς ε π ι γ η ς υ ψ ω
θ η τ ε α σ α τ ε τ ω Κ υ ρ ι ω π α α σ α η γ η η η
κ α ι ε ν ε υ φ ρ ο σ υ υ ν η α ν υ μ ν η σ α τ ε λ α ο ι
ο τ ι δ ε δ ο ο ξ α α ς α ι

ὠδὴ γ'

Τ ω π ρ ο τ ω ν α ι ω ν ω ν εκ Πα τ ρ ο ς γ ε ν ν η θ ε ν

τι αρ ρε ευζωσ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρ κω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ραβδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρς ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

Ηε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτι ρ μων της
με γα λησ βλ η ης σ τον αγ γε λον ει ρη νην πα
ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γσ μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ δ'

Σ πλαγχων I ω ναν εμ βρου ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα
 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κϷ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δεσ ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βϷσ προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

ει κο νι σε κά μι νος τυ πον ου γαρ ς ε δε ξα
 το φλε γει νε ς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυ μ
 ν8ν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψ8 τω εις
 παν τας τς αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τῆς ἑορτῆς κανὼν πρῶτος.

ᾠδὴ θ'.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἦχος Βου

A α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γν8
 ο ρων τες ε ε ξε πληττοντο πως η Παρ θε νος ει ση
 ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων
Ω ς εμ ψυ χω Θε ου κι βω τω ψαυ ε ε
 τω ω μη δα μω ς χει ρα μυ η η των χει λη δε πι ζων
 τη Θε ο το κω α σι γη η τω ς φω νη ην τ8 Α
 γγε λ8 α α να με λπον τα εν α γα λ λι α σει

βο α τω ^{B8} ον τως α νω τε ρα πα αντων ^Δ υ παρχεις

Παρ θε νε Α γνη ^ε

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ^ε

ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο ^ε πως με τα δο ξης ει ση

ηλθεν ^Δ εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Ω ς υ περ λαμπρον Θε ο το κε Α γνη ^ε ψυ

χης το καθα ρον ε χσ σα κα αλλος ^ε χα ριν δε Θε

ε εμ πι πλα με νη ε ρα νο ο θεν ^Δ φω τι ι α

ϊ δι ω κα ται γα ζεις α ει ^ε τς εν ευ φρο συ

νη βο ων τας ^{B8} ον τως α νω τε ρα πα αντων ^Δ υ

παρχεις Παρ θε νε Α γνη ^ε

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Πα να γνη ^ε

ο ρωντες ε ε ξε πληττοντο ^ε πως πα ρα δο ξως ει ση

ηλθεν ^Δ εις τα Α α γι α των Α γι ων ^ε

Υ περ ι πτα ται Θε ο το κε Α γνη ^ε το

θαυ μα στην δυ ναμιντων λο ο γων ^ε σω μα γαρ εν σοι

κα τα νο ω ω υ περ λο ο γον ρο η ης α μαρ
τι ας α α νε πι δεκτον ο θεν ευ χα ρι στως
βο ω σοι ον τως α νω τε ρα πα αντων υ παρχεις
Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι και αν θρω ποι της Παρ θε νς
την Ει σο δο ον τι μη σωμεν ο τι εν δο ξη ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Π α ρα δο ξως προ δι ε τυ πς Α γνη ο
Νο μοσσεσκη νην και θει α στα αμνον ξε νην κι βω τον
και κα τα πε τα σμα και ρα αβ δον να ο ον α κα
τα λυ τον και πυ λην θε ο θεν εκ δι δα
σκει σοι κρα ζειν ον τως α νω τε ρα πα αντων υ
παρχεις Παρ θε νε Α γνη

Α α γγε λοι την Ει σο δον της Παρ θε νς
ο ρωντες κα α τε πληττοντο πως θε α ρεστως ει ση
ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

M^{B8} ε λω δων σοι προ ε κε λα δει Δαυ ιδ^ε_{7x}

λα λων σε θυ γα τε ρα Βα σι λε ε ως^ε_{7x} καλ λει α ρε

των εκ δε ξι ων πα ρι στα με ε νην^Δ₂ ι δω ων τ8

Θε 8 πε ποι οι κιλ με νην σε^M_{7x} ο θεν προ φη τευ^{Πα}

ων ε βο α^{B8}₉ ον τως α νω τε ρα πα αν των^Δ₂ υ

παρχεις Παρ θε νε Α γνη^ε_{7x}

A α γγε λοι σκιρ τη σα τε συν Α γι οις^π₉

παρ θε νοι συ υγ χο ρευ σα τε^ε_{7x} η γαρ Θε ο παις ει

ση ηλθεν^Δ₂ εις τα Α α γι α των Α γι ων^ε_{7x}

H^{B8} ε ο δο χον προ θε ω ρων Σο λο μων^ε_{7x} η

νι ξα το σε πυ λην Βα σι λε ε ως^ε_{7x} ζω σαν τε πη γην

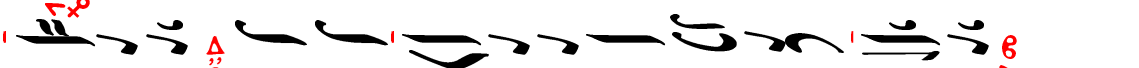

ε σφρα γι σμε ε νην^Δ₂ εξ η ης το α θο λω τον η

μιν προ η ηλθεν^M_{7x} υ δωρ τοις εν πι στει βο ω σιν^{Πα}₉

ον τως α νω τε ρα πα αν των^{B8}₉ υ παρχεις Παρ θε

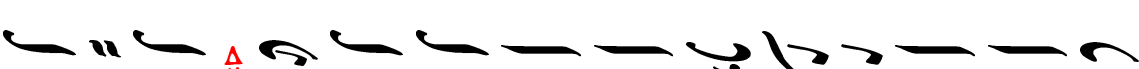

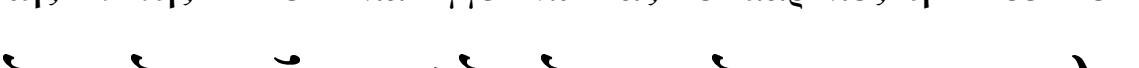
νε Α γνη^ε_{7x}

A α γγε λοι και αν θρω ποι την Παρ θε νον^π₉

 εν υμνοῖς με ε γα λυ νω μεν θε ο προ πως γαρ ει

 ση ηλθεν εις τα Α α γι α των Α γι ων

Δ ι α νε μοις των χα ρι σμα των την σην γα

 λην ην θε ο το κε τη ψυ χη η μ βου ς σα ζω ην

 τοις σε τι μω σι κα τα χρε ε ος αυ τη η πε ρι

 ε π ς σα α και σκε π ς σα και δι α τη ρ ς σα

 βο αν σοι ον τως α νω τε ρα πα αντων υ πα ρ χεις

 Πα ρ θε νε Α γνη

Κανὼν δεύτερος.

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην. Ἦχος ♯ Πα ρ

M ε γα λυ νον ψυ χη η μ ς την προ σε νε

 χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο

 γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων

E κ των Δι και ων προ ηλθεν Ι ω α κειν και

 της Αν νης ε πα γγε λι ας ο καρ πος η θε ο

 παις Μα ρι ι α και ως θυ μι α μα δε κτον σα ρ κι

ι νη πι α ζσ σα προ σφε ρε ται ^π₉ Ι ε ρω

εν α γι ω ^Δ₂ ως Α γι α εις τα Α γι α οι κει

ειν ^π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Τ ην νη πι α ζσ σαν φυ σει ^Δ₂ και υ περ φυ σιν

Μη τε ρα ^π₉ α να δει χθει σαν τϛ Θε ϛ ευ φη μη

σω μεν υ υμνοις ^π₉ εν τω να ω τω νο μι κω Κυ ρι

ι ω γαρ ση με ρον προ σφε ρε ται ^π₉ εις ο σμην

ευ ω δι ας ^Δ₂ των Δι και ων ως καρ πος πνευ μα τι κο

ος ^π₉

Μ ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Σ υν τω Α γγε λω το χαι ρε ^Δ₂ τη Θε ο το κω

προσφορως ^π₉ α να βο η σω μεν πι στοιχαι ρε πα

γκα λε Νυ υμφη ^π₉ χαι ρε νε φε λη φω τει νη εξ η

ης η μιν ε λαμ ψεν ο Κυ ρι ος ^π₉ τοις εν σκο τει α

γνοι οι ας κα θη με νοις ^Δ₂ χαι ρε παν των η ελ πι ις ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

Υ μνον ε πα ξι ον πα σα ^Δ₂ τη Θε ο το κω η

κτι σις ^π₉ συν τω Α γγε λω Γα βρι ηλ α να κρα ζει

βο ω ω σα ^π₉ χαι ρε η Μη τηρ τϛ Θε ϛ δι η ης

ε λυ τρω θη μεν πα να μω με ^π₉ της αρ χαι ας κα

τα ρας ^Δ₂ γε γο νο τες α φθα ρσι ας κοινω νοι οι ^π₉

M ε γα λυ νον ψυ χη η μϛ ϛ την προ σε νε

χθει ει σαν ^Δ₂ εν τω να ω Κυ ρι ϛ ϛ και ευ λο

γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων ^π₉

H των Α γι ων Α γι α ^Δ₂ και Θε ο μη τωρ

Μα ρι α ταις ι κε σι αις σθ Α γνη ε λευ θε
ρω σον η μας εκ των πα γι δων τθ εχ θρθ και πα α
σης αι ρε σε ως και θλι ψε ως τθς πι στως προ σκυ
νθν τας την ει κο να της α γι ας σθμορ φη ης

Mε γα λυ νον ψυ χη η μθ ς την προ σε νε
χθει ει σαν εν τω να ω Κυ ρι ς ς και ευ λο
γη θει ει σαν χερ σι των Ι ε ρε ων

Tων Χε ρθ βιμ υ περ τε ρα των Σε ρα φιμ α
νω τε ρα και πλα τυ τε ρα ς ρα νων α νε δει
χθης Παρ θε ε νε ως τον α χω ρη τον παν τι εν μη
η τρα χω ρη σα σα Θε ον η μων και τε κθ
σα α φρα στως ον δυ σω πει εκ τε νως υ περ η μω
ων

Δόξα.

Mε γα λυ νον ψυ χη η μθ ς της Τρι συ πο
στα α τθ και α δι αι ρε τθ Θε ο τη τος το κρα

τος

Tην Τρι συ πο στα τον φυ σιν και α δι αι ρε
τον δο ξαν την εν Θε ο τη τι μι α υ μνσ με
νην α πα αυ στως εν ου ρα νω και ε πι γης Τρι
α α δα α χω ρι ζον δο ξα σωμεν συν Υι ω τον
Πα τε ε ρα και το Πνευ μα προσκυ νων τες ευ σε βω
ως

Καὶ νῦν.

Mε γα λυ νον ψυ χη η μσ σ την Τι μι ω
τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω σρα τευ μα

των

Υπο την σην ευσ πλα γχνι αν τες κα τα φευ γον
τας πι στει και προσκυ νων τας ευ σε βως τον Υι ον
σσ Παρ θε ε νε Θε ο γε ννη τορ ως Θε ον τσ κο
ο σμσ και Κυ ρι ον ι κε τευ ε εκ φθο ρας και κιν
δυ υ νων λυ τρω θη ναι και παν τοι ων πει ρα σμω

ων

Καταβασία.

ὠδὴ θ'

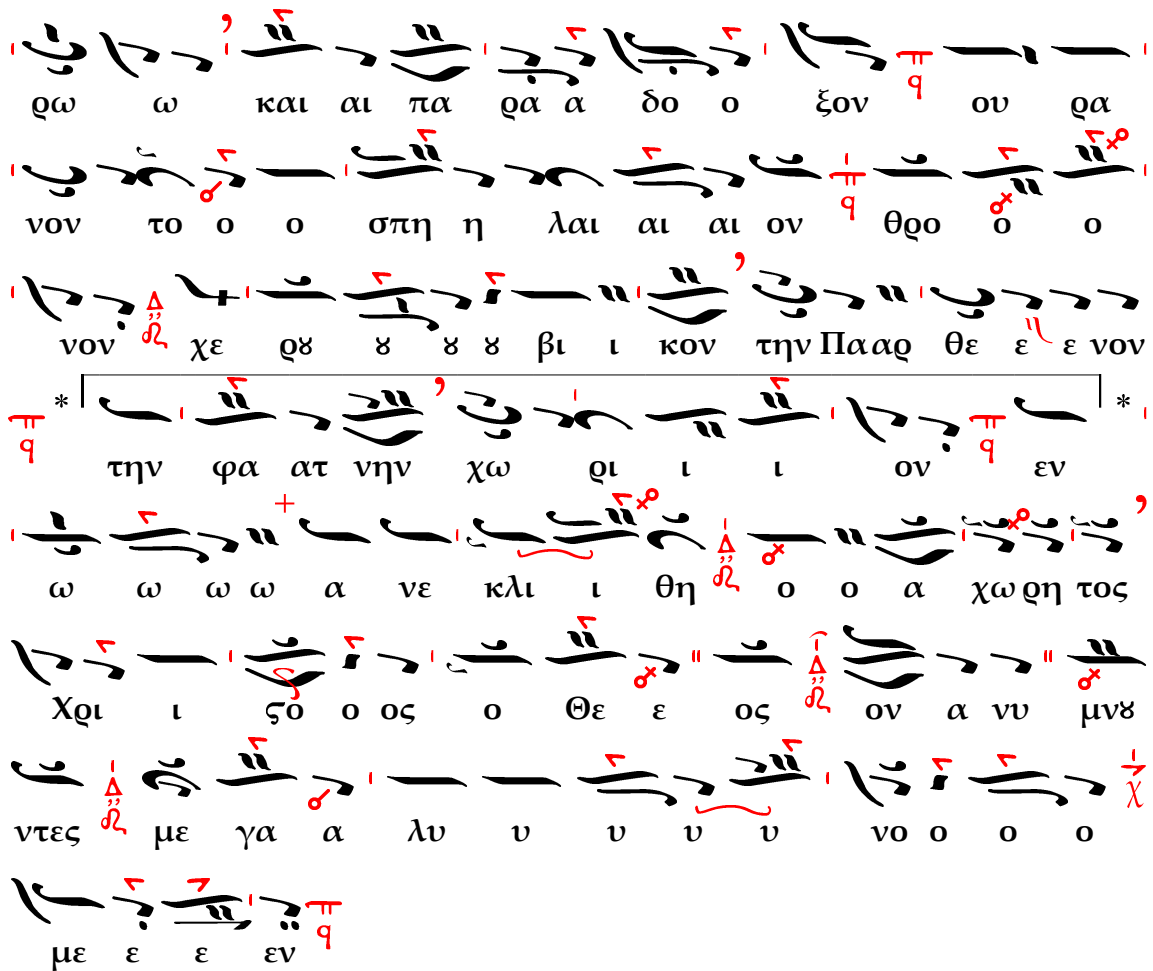
M ε γα λυ νον ψυ υ χη η μ μ την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω ρα
τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον την
Παα ρ θε νον την φα α τνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ μ
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ρα
τε ευ μα α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

 ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πααρ θε ε ενον
 * την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν *
 ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μν
 ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ρι ι ι ον εν *

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς Ἁγίας.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ ἤχος Γα ρ

Ε νευ ρω σας το φρο ο νη μα γυ ναι κων ω
 ω Πααρ θε νε Αι κα τε ρι να πα α ντι με α
 θλο φο ρων η δο ξα και φι λο σο φων α α νοι

αν εν Θε ω ω δι η λε εγ ξας ως λη ρον ς
 σαν και μυ θον την Πα να μω ω μον ον τως και
 Μη τε ρα τϛ ς ς Θε ε ς συλ λη πτο ρα κε κτη
 με νη

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τ ς Ι ε ρϛ σε ση η με ρον Θε ο το κε
 ε Πα ρ θε νε δε χεται τα εν δο ο τε ρα χερ σιν Α ρ
 χι ε ρε ως εν οις τρι ων α πο χρο νων
 ως δυ ο ο και δε κα δι ε μει νας τρε φο με
 ε νη χει ρι θει ς ς Α γγε λϛ ως α
 γι ι α κι ι ι βω ω τος τϛ πα ντα τεκ τη η να
 με νϛ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι σ τοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστῶμεν Στίχους Γ' καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια. Τῆς ἑορτῆς γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θεῷ Πνεύματι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὐ ὡς Ναός, ἐκλεκτός καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γ'.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μνήμην τὴν πανίερρον, Αἰκατερίνα πανεύφημε, τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως, τελοῦντες δοξάζομεν, ἐν φωναῖς ἀπαύστοις, τὸν δεδωρημένον, ὑπομονὴν σοι καρτεράν, καὶ νικηφόρον σε ἀναδείξαντα, καὶ λόγον χορηγήσαντα, καταπτοοῦντα τοὺς ρήτορας, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Μάρτυς ἐθελούσιος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, καθωράθης τὸν τύραννον, εὐτόνως ἐλέγξασα, καὶ δεινὴν μανίαν, τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβαλοῦσα, καὶ θεία χάριτι. Ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα, καὶ ὡς παρθένον πανάμωμον, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, Αἰκατερίνα πανένδοξε, ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος, ἐδέξω καθάρασα, σεαυτὴν προθύμως, διὰ πολιτείας καὶ λογισμῷ καρτερικῷ, τὴν τῶν τυράννων ὄφρῶν κατέπαυσας, ἐν κάλλει τῷ τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν ὠραιότητα, θεοφρόνως οὖν τέθηκας, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

ᾠχος Δι-Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Β ι ο ον α α υ υ λον ε ε ξη η η σκη
με ε νη βη μα α Α α θε ε ε ο ον

κα α α τα α α λα α βου ου ου σα ε στης τρο
 ο παι αι αι ο φο ο ρος Αι κα τε ρι ι ι ι να
 α σε ε ε μνη αν θη φο ρου ου ου σα του
 Θε ου τη ην λαμ προ ο ο ο τη η η η τα και το
 θει ο ον σθε ε νος ε εν δε ε ε δυ υ με ε ε
 νη δο ογ μα τυ υ ραν νου κα α α α τε μυ υ
 κτη η η ρι ι ι ι σας και ρη το ο ρω ων
 ε ε πα α αυ σας τας φλη να φους ρη σεις πο λυ
 υ υ α α α α θλε

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Λέοντος Μαΐστορος.

Ἦχος Δι-θ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τωνα ι ω ω νων α α μην

Ση μερον τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε
 ε ται η πα να μω μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα
 τοι κη τη ρι ον του παν τα α να α κτος Θε ε ου

και πα α α σης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο
 φου ση μερον το κα θα ρω τατον α γι ι ι α
 σμα ως τρι ε τι ζου σα α δα μα α α λισ
 εις τα Α α γι ι α των Α γι ι ι ι ων ει ει
 σα α α γε ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η
 σω ω μεν ως ο α α α α αγγε ε λο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος χαι ρε ε μο
 ο ο νη εν γυ ναι ξιν ευ λο ο γη με ε ε
 ε ε νη

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε δο
 ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με γα

α λην σθ δο ο ξαν

Κυ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα

τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ ρι

ος Ι η σθς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τθ αι ω νος

Κ α τ α ξ ι ω σ ο ν Κυ ρ ι ε εν τη η με ρ α τ α
α υ τ η α ν α μα ρ τ η τ ρ σ φ υ λ α χ θ η η ν αι η μ α ς

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει Κυ ρ ι ε ο Θε ο ς τ ω ν Πα
τε ρ ω ν η μ ω ν και αι νε τον και δε δο ξ α σ με ε ν ο ν
το ο νο μα α σ ε ι ς τ ρ σ αι ω ω ν α ς α μ η ν

Γ ε νο ι το Κυ ρ ι ε το ε λε ο ς σ ε φ η μ α ς κα
θα πε ρ η λ πι σα με ν ε πι σε

Ε υ λ ο γ η τ ο ς ει ει Κυ ρ ι ε δι δ α ξ ο ο ν με τα
δι και ω μα τα α σ ε

Κ υ ρ ι ε κα τα φ υ γ η ε γε ν η θ η ς η μ ι ν εν γε νε
α και γε νε α ε γ ω ει πα Κυ ρ ι ε ε λε η
σο ο ν με ι α σ αι τ η ν ψ υ χ η η ν μ α ο τι η μα ρ το ο ν
σοι

Κ υ ρ ι ε π ρ ο ς σε κα τε φ υ γ ο ν δι δ α ξ ο ν με τ ρ
ποι ει ν το θε λ η μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ο ς
μ α

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σσ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σσ τοις γι νω σκσ
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ
ρος Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η
μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

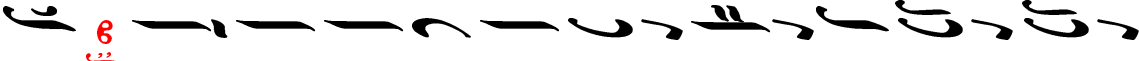
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Ϟ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ος το προ οι μι

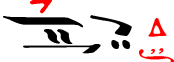

 ον και της των ανθρωπων σωτηρίας η προκηρυ-

 ξις εν ναω τῷ Θεῷ τράνωσ η Παρθενοςδεικνυ-

 ται και τον Χριστον τοις πασι προκαταγγελεται

 αυτη και ημεις μεγαλοφωωςβοησωμεν και

 ρε της οικονομιᾶς τῷ Κτιστῇ εκπληρωσι

 ις

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

 Κυριε Ελεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλᾶ Νη ρ

 Κυριε Ελεεησον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Ἀδ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

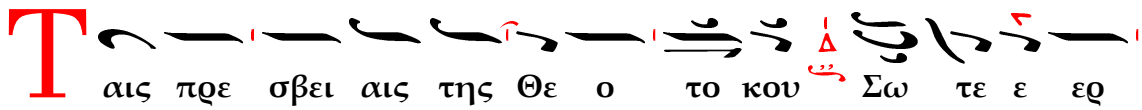
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

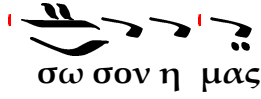
σωσον η μας

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα έλαλήθη περι σου, ή πόλις του Θεου. (ποστ' 3)

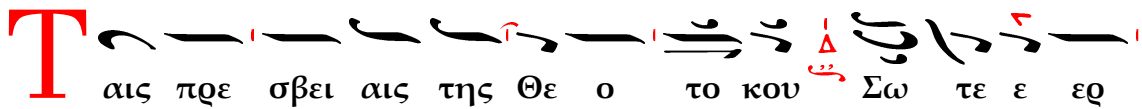
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Ο Θεός ένταις βάρεσιν αύτης γινώσκεται, όταν αντιλαμβάνηται αύτης. (μζ' 4)

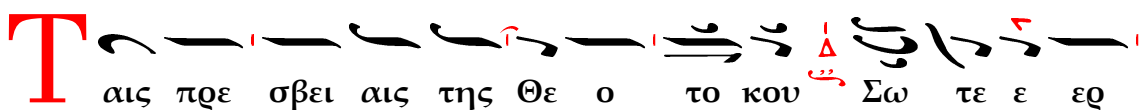
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Στίχ. δ'. Καθάπερ ήκούσαμεν, ούτω και είδομεν έν πόλει Κυρίου των δυνάμεων, έν πόλει του Θεου ήμων. (μζ' 9)

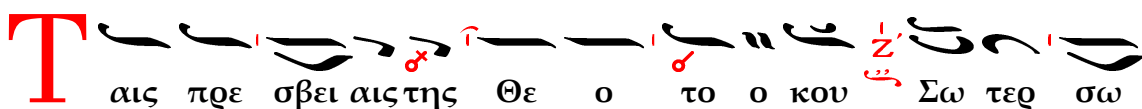
Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

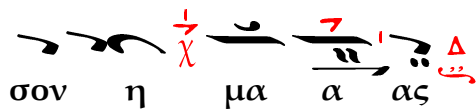
σωσον η μας

Δόξα. Και νυν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

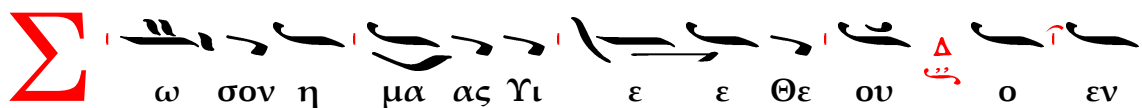
σον η μας

Ο διάκονος την μικράν συναπτήν και ο ιερεύς την εκφώνησιν

Ότι σόν τόν κράτος...

Άντίφωνον Β'. Ήχος β'. (Έκλογή).

Στίχ. α'. Του ποταμου τα όρμήματα ευφραίνουσι την πόλιν του Θεου ήγίασε τόν σκήνωμα αυτού ό Ύψιστος. (με' 5)

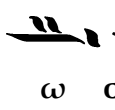
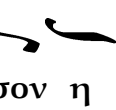

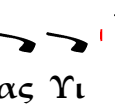

Σωσον ημασ Γιεε Θεου ο εν

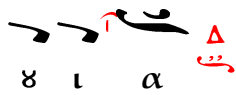
Αγιιοις θαυματος ψαλλον τας σοι αλληλη

8 ι α

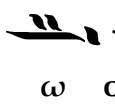
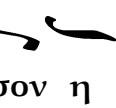

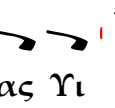
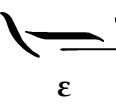
Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. (Ήε' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

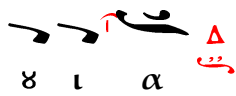
 Α γι ι ο ι σ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

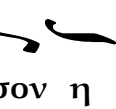

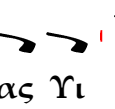
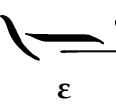
Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. (ριζ' 20)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι ο ι σ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

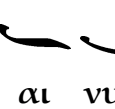
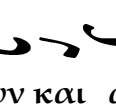

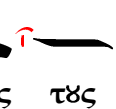
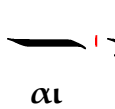
Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

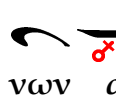

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

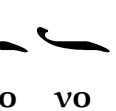
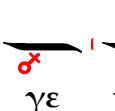
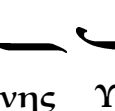

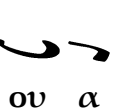
 Α γι ι ο ι σ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λδ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

 ω ν α μ η ν

Ο Μο νο γε ν η ς Υι ο ς και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
 δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
 ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
 ξις εν να ω τ8 Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
 ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται

αυτη και η μεις μεγαλοφωωςβοησωμεν ^Δ και

ρε της οικου μας τσ Κτιστη εκπληρωσις ^Δ

Στίχ. β΄. Απενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. (μδ' 15)

Σημερον της ευδοκίας Θεστοπρομι

ον ^ε και της των ανθρωπων σωτηριας η προκηρυ

ξις ^ε εν ναω τσ Θεστρανως η Παρθενος δεικνυ

ται ^Δ και τον Χρισον τοις πασι προκαταγγελεται ^ε

αυτη και η μεις μεγαλοφωωςβοησωμεν ^Δ και

ρε της οικου μας τσ Κτιστη εκπληρωσις ^Δ

Στίχ. γ΄. Απενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σημερον της ευδοκίας Θεστοπρομι

ον ^ε και της των ανθρωπων σωτηριας η προκηρυ

ξις ^ε εν ναω τσ Θεστρανως η Παρθενος δεικνυ

ται ^Δ και τον Χρισον τοις πασι προκαταγγελεται ^ε

αυτη και η μεις μεγαλοφωωςβοησωμεν ^Δ και

ρε της οικου μας τσ Κτιστη εκπληρωσις ^χ

7
ι ις Δ

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν.

(Εὰν εισοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εισοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οις θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τσ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν και
ρε της οι κο νο μι ας τσ Κτι στσ η εκ πληρω σις

Ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. Ἦχος π̄ϛ̄ Κε Ϝ

Τ^{Κε} ἡν πα νευ φη μον νυμφην Χρι στᾶ υ μνη σω μεν
Αι κα τε ρι ναν την θει αν και πο λι ς χον Σι
να την βο η θειαν η μων και αν τι ληψιν ο
τι ε φη μω σε λαμ πρως τᾶς κομ ψᾶς των α σε βων τᾶ Πνευ
μα τος τη μα χαι ρα και νυν ως Μαρ τυς στε φθει ει
σα αι τει ται πα α σι το με γα ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι Ϟ

Χο ρει αν σε πτην εν θε ως φι λο μα αρ τυ
ρες ε γει ρα τε νυν γε ραι ρο ντες την παν σο φον
Αι κα τε ρι ι ι ναν αυ τη γαρ εν στα δι ω
τον Χρι στον ε κη η ρυ ξε και το ον ο φιν ε πα α τη
σε ρη το ο ρων την γνω σιν κα τα πτη η η σα σα

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἡ' ἕως κέ' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τς Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαυ ρι σμα της δο ξης τς Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε σ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πσ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος A α γι ι
 ος I σχυ υ ρος A γι ος A θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

A γι ος A θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο
 ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας.
Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων
καὶ Ἀλληλούϊα εἰς μνήμας Μαρτύρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ δ΄.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ').
Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ' 36)

Στίχ. α'. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ἔξ' 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ' Νη ς

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις
νε ε ε φε ε ε λαις

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ
τϑ ς ς ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(γ' 23-29, δ' 1-5).

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιοθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δούλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νῆπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νῆπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς λθ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

λλη λσ σ σ ἰ α A λλη η λσ σ σ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λσ σ σ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχος α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι

της δε η σε ωω ωω μσ

λλη λσ σ σ ἰ α A λλη η λσ σ σ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α α λλη η λσ σ σ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α

Στίχος β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

ν-Γ' 22

Ο ^{Δι} λι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω ^{Δι} Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι ^{Δι} το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'} 22
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

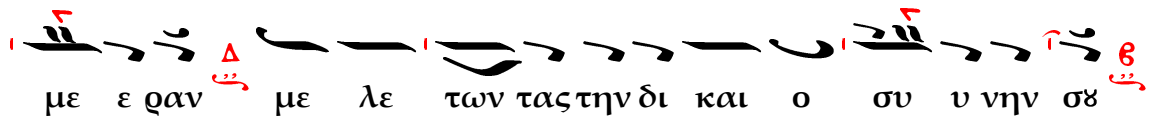
βα ωθ ²² πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης
 σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ²² ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ²² ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις ²²
 Ἀ μη η ην ²² Ἀ μη η η ην ²²
 Σε υ μνου ου μεν ²² Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν ²² Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ⁹ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων ²²

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἀ' Κανόνος.

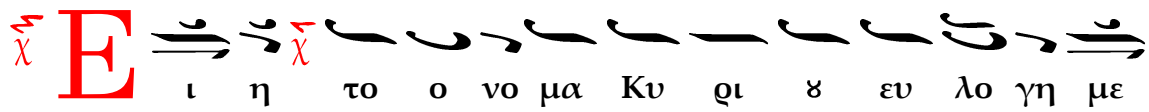
Ἦχος ²² Βου ς

A ^{B8} α γγε λοι ²² ^M Πα ⁹ την ει σο δον τη ης πα α
 να γνθ ο ρων τες ε ξε πλη ητ το ον το ⁹ ^{B8} πως
 η Παρ θε ε νος ει ει ση η ηλ θεν ²² εις τα Α α
 α γι α α των Α α γι ι ι ω ων ²²

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος